

Datum van
inontvangstneming

:

07/09/2021

Zaak C-378/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

21 juni 2021

Verwijzende rechter:

Bundesfinanzgericht (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

21 juni 2021

Verzoekende partij:

P GmbH

Verwerende overheidsinstantie:

Finanzamt Oostenrijk

Voorwerp van het hoofdgeding

Belasting over de toegevoegde waarde – Betaling van de belasting over de toegevoegde waarde door de eindverbruikers – Correctie van facturen – Niet-identificeerbare eindverbruikers – Verrijking

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1) Is degene die een factuur heeft uitgereikt, overeenkomstig artikel 203 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd wanneer er, zoals in het onderhavige geval, geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten kan bestaan,

omdat de afnemers van de diensten geen eindverbruikers zijn die recht op aftrek hebben?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord en degene die een factuur heeft uitgereikt dus overeenkomstig artikel 203 van die richtlijn de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd is:

a. Kan de correctie van de facturen tegenover de afnemers achterwege blijven wanneer er geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten kan bestaan en de correctie van de facturen feitelijk onmogelijk is?

b. Staat het aan de herziening van de belasting over de toegevoegde waarde in de weg dat de eindverbruikers de belasting als deel van de prijs hebben betaald, zodat de belastingplichtige zich door de herziening van de belasting over de toegevoegde waarde verrijkt?

Aangevoerde bepalingen van gemeenschapsrecht

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”)

Aangevoerde nationale bepalingen

Bundesgesetz über die Besteuerung der Umsätze (Umsatzsteuergesetz 1994 – UStG 1994) (federale wet betreffende de omzetbelasting 1994; hierna: „UStG”], § 11, leden 1, 4, 5, 6 en 12, § 16, lid 1

§ 11, lid 6, luidt:

„Wanneer het totaalbedrag van een factuur niet hoger is dan 400 EUR, volstaan behalve de datum van uitreiking van de factuur de volgende vermeldingen:

1. de naam en het adres van de ondernemer die de levering of dienst verricht;
2. de hoeveelheid en handelsbenaming van de geleverde goederen of de aard en omvang van de andere prestatie;
3. de dag van de levering of andere prestatie dan wel de periode gedurende welke de prestatie wordt verricht;
4. de som van de prijs en het bedrag van de belasting over de levering of andere prestatie, en
5. het belastingtarief.

[...]”

In § 11, lid 12, is bepaald:

„Heeft de ondernemer in een factuur voor een levering of andere prestatie afzonderlijk melding gemaakt van een btw-bedrag dat hij volgens deze federale wet niet voor de handeling verschuldigd is, dan is hij niettemin dit bedrag verschuldigd op grond van de factuur indien hij deze niet dienovereenkomstig heeft gecorrigeerd tegenover de afnemer van de levering of andere prestatie. In het geval van correctie is § 16, lid 1, van overeenkomstige toepassing.”

Bundesgesetz über allgemeine Bestimmungen und das Verfahren für die von den Abgabenbehörden des Bundes, der Länder und Gemeinden verwalteten Abgaben (Bundesabgabenordnung – BAO) [federale wet houdende algemene bepalingen en betreffende de procedure voor heffingen die worden beheerd door de fiscale autoriteiten van de federale overheid, de deelstaten en de gemeenten (federaal belastingwetboek)], § 239a

Bundesgesetz, mit dem Bestimmungen über Preise für Sachgüter und Leistungen getroffen werden (Preisgesetz 1992) [federale wet houdende bepalingen inzake prijzen voor materiële goederen en diensten (prijswet 1992)], § 7

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure

- 1 P GmbH (hierna: „verzoekster”) is een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Oostenrijks recht en exploiteert een binnenspeeltuin.
- 2 In 2019 is in de toegangsgelden voor de binnenspeeltuin het normale btw-tarief van 20 % doorberekend. Daartoe zijn telkens kassabonnen uitgereikt die volgens § 11, lid 6, UStG facturen voor kleine bedragen zijn. In werkelijkheid had echter een verlaagd btw-tarief van 13 % moeten worden toegepast.
- 3 Verzoeksters klanten zijn uitsluitend eindverbruikers die geen recht op aftrek hebben.
- 4 Verzoekster heeft haar btw-aangifte voor het jaar 2019 gecorrigeerd om de te veel betaalde btw terug te krijgen. Deze terugbetaling is door het Finanzamt (belastingdienst, Oostenrijk) geweigerd omdat het hogere btw-tarief verschuldigd is op grond van de facturering wanneer de afzonderlijke facturen niet worden gecorrigeerd, en omdat verzoekster zich in het geval van een correctie zou verrijken aangezien de klanten de btw hadden betaald.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 5 Vast staat dat de bonnen die verzoekster voor de betaling van de toegangsgelden heeft uitgereikt, facturen in de zin van de btw-richtlijn zijn. Het gaat daarbij om vereenvoudigde facturen als bedoeld in artikel 238 juncto artikel 226 ter van die

richtlijn. Deze facturen leiden overeenkomstig § 11, lid 12, UStG tot een belastingschuld op grond van facturering.

- 6 Verzoeksters klanten zijn uitsluitend eindverbruikers die geen recht op aftrek hebben. Derhalve rijst de vraag of artikel 203 van de btw-richtlijn kan worden toegepast, aangezien er in dit geval geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten kan ontstaan ten gevolge van het recht van btw-aftrek van de afnemer.
- 7 In Oostenrijk is het in beginsel mogelijk om facturen te corrigeren, maar de gecorrigeerde facturen moeten de afnemer worden toegezonden. Dit is in het onderhavige geval niet mogelijk, aangezien de eindverbruikers niet meer kunnen worden geïdentificeerd.
- 8 In Oostenrijk wordt de opvatting gehuldigd dat een wijziging van de btw ook zonder correctie van de factuur mogelijk moet zijn, met name wanneer er geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten bestaat en een correctie van de factuur technisch of feitelijk onuitvoerbaar is. Daartegen kan echter worden ingebracht dat belastingplichtigen bij transacties met consumenten niet verplicht zijn om facturen uit te reiken. Indien geen facturen waren uitgereikt, zouden thans ook geen facturen hoeven te worden gecorrigeerd.
- 9 Derhalve rijst tevens de vraag of in de beschreven situatie de correctie van de factuur tegenover de afnemers achterwege kan blijven.
- 10 In het onderhavige geval is de btw op de entreegelden uiteindelijk door de klanten betaald en niet door verzoekster. Indien verzoekster ten gevolge van een herziening van de btw geld zou terugkrijgen van de staat, zou verzoekster zich verrijken.
- 11 Het Oostenrijkse nationale recht bepaalt dat indien belastingen en heffingen wegvallen, de prijzen met de overeenkomstige bedragen moeten worden verlaagd.
- 12 De belastingdienst baseert de weigering om de btw te herzien eveneens op de daaruit voortvloeiende verrijking van verzoekster. Ook de rechtspraak van het Hof in de zaken C-191/12 en C-309/06 lijkt deze uitlegging te bevestigen.
- 13 Derhalve rijst de vraag of het voor een herziening van de btw een beletsel vormt dat de eindverbruikers de btw als deel van de prijs hebben betaald en de ondernemer zich dus verrijkt door de herziening van de btw.